

Lekcje
NA TEMAT
STARSZEŃSTWA

TOM DRUGI

WITNESS LEE
WATCHMAN NEE

Living Stream Ministry
Anaheim • www.lsm.org

2026 Living Stream Ministry

Wszelkie prawa zastrzeżone. Książka, ani żadna jej część, nie może być przedrukowywana ani w jakikolwiek inny sposób reprodukowana czy powielana mechanicznie, fotooptycznie, zapisywana elektronicznie lub magnetycznie, ani odczytywana w środkach publicznego przekazu bez pisemnej zgody Wydawcy.

Wydanie I

ISBN 978-1-5360-4663-2

Tłumaczenie z języka angielskiego
Tytuł oryginału: *Lessons on the Eldership*
(Polish Translation)

Dystrybutor

Fundacja „Strumień Życia”
ul. Puzonistów 4, 02-876 Warszawa
www.strumien.com.pl

Wydawca

Living Stream Ministry
2431 W. La Palma Ave., Anaheim, CA 92801 U.S.A.
P. O. Box 2121, Anaheim, CA 92814 U.S.A.

Wydrukowano w Polsce

Cytaty z Nowego Testamentu pochodzą z Nowego Testamentu w Przekładzie Odzyskiwania, edycja luksusowa, wyd. I, Living Stream Ministry, Anaheim 2020. Cytaty ze Starego Testamentu opierają się na następujących źródłach: *Biblia to jest Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu* (tzw. *Biblia Warszawska*), BiZTB, Warszawa, 1991, *Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu* (tzw. *Uwspółcześniona Biblia Gdańska*), Fundacja Wrota Nadziei, Toruń, 2017, *Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu. Najnowszy przekład z języków oryginalnych z komentarzem* (tzw. *Biblia Paulistów*), Edycja Świętego Pawła, Częstochowa, 2008, *Biblia Tysiąclecia*, wyd. V, Pallotinum, Poznań, 1999, *Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu w przekładzie z języków oryginalnych ze wstępami i komentarzami* (tzw. *Biblia Poznańska*), Księgarnia św. Wojciecha, Poznań, 1975, *Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu „Biblia Warszawsko-Praska”*, Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1997. W przypadku rozbieżności pomiędzy przekładem polskim a tekstem oryginalnym Starego Testamentu korzystano z przekładu angielskiego Holy Bible Recovery Version, Living Stream Ministry, Anaheim, 1999. Numerację wersetów ze Starego Testamentu przyjęto z *Biblii Warszawskiej*.

SPIS TREŚCI

<i>Rozdział</i>	<i>Strona</i>
Przedmowa	ix
Część czwarta: Poznanie starszych	
19 Znać Boga, Jego rządy i władzę	251
20 Mieć jasną wizję Pańskiego odzyskiwania	263
21 Znać Pańskie odzyskiwanie w życiu	273
22 Znać Pańskie odzyskiwanie w prawdzie	287
23 Znać swoje „ja” i swoją naturalną istotę	303
24 Znać rozgraniczenia	317
Część piąta: Koordynacja starszych	
25 Rozeznanie starszych	335
26 Koordynacja starszych (1)	349
27 Koordynacja starszych (2)	361
28 Społeczność starszych (1)	373
29 Społeczność starszych (2)	385
30 Spotkanie starszych	397
Część szósta: Zarządzanie starszych	
31 Jeden cel i trzy obszary służby	413
32 Wprowadzać innych do służby	425
33 Prowadzić innych, by uczyli się w służbie	437

34	Modlitwa, praktyki i postawa, których potrzebują starsi	451
35	Pięć kluczowych punktów i siedem głównych kwestii	465
36	Nieść odpowiedzialność za sprawy finansowe	479

PRZEDMOWA

Niniejsza czterotomowa publikacja, *Lekcje na temat starszeństwa*, składa się z planów i wyjątków skompilowanych z postęgi Witnessa Lee oraz Watchmana Nee. W zamierzeniu mają one być na użytek dojrzałych pracowników i służyć im do szkolenia braci starszych i niosących odpowiedzialność wśród kościołów z nadzieją, że bracia ci zostaną wydoskonaleni, by owocnie się trudzić, realizując Bożą ekonomię, w celu wypełnienia Jego zamysłu za pośrednictwem kościołów.

Brat Lee miał wielkie brzemię, by starsi zostali poddani szkoleniu i doskonaleniu, a następnie szkolili i doskonalili innych. W lutym 1984 roku zebrał razem braci wiodących z sześciu kontynentów na dwutygodniowe szkolenie dla starszych. Uwolnione wówczas poselstwa opublikowano w formie pierwszych czterech tomów cyklu zatytułowanego *Elders' Training* [*Szkolenie dla starszych* – przyp. tłum.]. Z czasem brat Lee przeprowadził dodatkowe szkolenia dla starszych i ostatecznie opublikował łącznie jedenastę tomów z tego cyklu. Poselstwa zawarte w tych jedenastu tomach skupiają się na centralnej linii Bożej ekonomii i głębszej esencji nowotestamentowej postęgi, która służy realizacji Bożej ekonomii. Dlatego podczas czytania i studiowania lekcji zawartych w niniejszych czterech tomach oraz modlitwy nad nimi niezwykle ważne jest to, by zawsze mieć przed sobą wizję tej centralnej linii.

Oby Pan wzbudził właściwych starszych, którzy będą doglądali kościołów Bożych i je paśli.

Sekcja Redakcyjna
Living Stream Ministry

CZEŚĆ CZWARTA:

POZNANIE STARSZYCH

LEKCJA DZIEWIĘTNASTA

ZNAĆ PLAN BOGA, JEGO RZĄDY I WŁADZĘ

Wersety biblijne: Dz 20:17, 28; Ef 1:9–10, 22–23; 3:4–6, 9–10, 19b; 4:4; 5:25–30, 32; Obj 1:11, 20; 1 Kor 12:27; 1 P 5:2–3.

I. Starszy musi znać Boży plan dla kościoła:

A. Jeśli starszy ma właściwie zarządzać kościołem, musi przede wszystkim znać Boże pragnienie i Boży plan względem kościoła; musi zobaczyć, czym kościół jest dla Boga i Chrystusa:

1. Kościół jest celem wiecznej Bożej ekonomii – Ef 3:9–10.
2. Kościół jest upodobaniem Boga ze względu na sprowadzenie wszystkiego pod jedną głowę w Chrystusie za pomocą kościoła jako środka – 1:9–10.
3. Kościół jest pierwocinami Bożego nowego stworzenia – Jk 1:18; J 1:13; 3:15.
4. Kościół, którego Bóg uzyskał (odkupił) przez swoją własną krew, jest przedmiotem Jego miłości – Dz 20:28b.
5. Kościół jest stadem Boga – Jego własnością powierzoną starszym pod ich opiekę – 1 P 5:2–3.
6. Kościół jako Ciało i oblubienica Chrystusa jest przedmiotem Jego miłości – Ef 5:2, 25–30.
7. Kościół jest tajemnicą Chrystusa, tak jak Chrystus jest tajemnicą Boga; tych dwoje – Chrystus i kościół – stanowi wielką tajemnicę – 3:4–6; Kol 2:2b; Ef 5:32.
8. Kościoły miejscowe są świecznikami (miejscowym świadectwem) Chrystusa – Obj 1:11–12, 20.
9. Kościół jako Ciało Chrystusa jest jeden zarówno w wymiarze powszechnym, jak i miejscowym – Ef 4:3–6; 1 Kor 1:13a; Obj 1:11.

- B. Bóg pragnie Ciała, które będzie wyrażało Jego Syna:
1. Musimy wiedzieć, że od wieczności przeszłej Bóg pragnie Ciała, które będzie wyrażało Jego Syna.
 2. Cała pełnia Boga zamieszkuje cieleśnie w Jego Synu, Chrystusie (Kol 2:9); dlatego Bóg pragnie uzyskać Ciało dla swego pełnego Chrystusa, aby cała ta pełnia mogła ujawnić się w całym wszechświecie – Ef 1:22–23; 3:19b.
 3. Starszy musi posiadać bardzo wyraźne objawienie i szczegółową wizję dotyczącą pozycji, znaczenia, procesu oraz zwieńczenia kościoła w Bożym planie; tylko wtedy będzie wiedział, czym jest kościół, którym zarządza, i jaka jest jego pozycja oraz natura.
 4. Dopiero gdy nad starszym będzie sprawowała kontrolę taka wizja, jego służba będzie odpowiadała normie tej wizji.
- C. Bóg pragnie, aby ci, którzy są częścią tego Ciała, stali się kościołami znajdującymi się w różnych miejscowościach:
1. Plan Boga polega na uzyskaniu we wszechświecie kościoła jako Ciała swego Syna, które ma Go wyrażać; aby jednak ten plan zrealizować, Bóg musi ustanowić w różnych miejscowościach kościoły miejscowe – Obj 1:11.
 2. Bóg pragnie, aby każdy z tych kościołów był w tych różnych miejscowościach miniaturą i reprezentacją mistycznego Ciała Syna Bożego – 1 Kor 12:27.
 3. Starszy musi posiadać to dwojakie poznanie Bożego planu dla kościoła; musi znać zarówno kościół powszechny, jak i kościół miejscowy – Mt 16:18; 18:17.
 4. Kościół powszechny to po prostu suma kościołów miejscowych, a kościoły miejscowe to miejscowe przejawy kościoła powszechnego.
- II. Starszy musi znać Boże rządy:
- A. Każdy starszy powinien trzeźwo i dogłębnie zdać sobie sprawę z tego, że starszeństwo to kwestia rządów w kościele.
- B. Słowo „starszy” odnosi się do osoby, natomiast „dogłębnie” – do urzędu (Dz 20:17, 28a); urząd dogłębnie

stanowi część Bożych rządów we wszechświecie; dlatego starsi muszą o nich wiedzieć.

- C. Każdy starszy musi zobaczyć, że Bóg sprawuje swoje rządy zarówno we wszechświecie, jak i w kościele; każdy, komu brakuje wizji Bożych rządów, nie będzie w stanie należycie służyć przed Bogiem jako starszy.

III. Starszy musi znać Bożą władzę:

- A. Jeśli starsi mają znać Boże rządy, muszą najpierw poznać Bożą władzę; bez niej nie może być mowy o rządach; rządy to całkowicie kwestia władzy.
- B. Władzy nigdy nie da się unieważnić; musimy zobaczyć, że we wszechświecie istnieje Boże zarządzanie i Boża władza — 1 Krl 22:19; Da 7:9; Obj 4:2; 22:1.

IV. Starszy musi znać rządy w kościele:

- A. Nowotestamentowe objawienie ukazuje, że rządy w kościele są bardzo proste i praktyczne; całość rządów w nim została powierzona starszym.
- B. To starsi sprawują rządy w kościele; Bóg wyznaczył ich w nim po to, by nim kierowali i sprawowali w nim rządy.
- C. Jeżeli kościół ma być silny, żywy, pewny i solidny, starsi muszą być w stanie sprawować rządy i zarządzać.

V. Starszy musi znać władzę w kościele:

- A. Boże rządy we wszechświecie zależą od władzy Boga; tak samo rządy sprawowane w kościele zależą od władzy kościoła.
- B. Cała władza w kościele została powierzona starszym.
- C. Jeśli w kościele zabraknie władzy i rządów, będzie on niewłaściwy, pogrążony w chaosie, słaby i na niewłaściwej drodze.
- D. Jeśli duchowy stan kościoła będzie normalny, bez wątplenia będą w nim sprawowane rządy i będzie istniała władza; tymi rządami i władzą w kościele miejscowym są starsi wyznaczeni w nim przez Boga.

VI. Starszy musi znać władzę oddelegowaną:

- A. Musimy zobaczyć, że we wszechświecie tylko Bóg jest bezpośrednią władzą dla człowieka; poza Nim wszystkie inne władze są władzami oddelegowanymi — 1 Kor 11:3; Rz 13:1.

- B. Łatwo jest człowiekowi podporządkować się bezpośredniej władzy Boga, ale trudniej przychodzi mu podporządkować się władzy oddelegowanej, którą Bóg wyznaczył.
- C. Gdy przychodzimy do danego kościoła miejscowego, starsi w nim mogą nie być zbawieni od tak dawna jak my; mogą nie być też tak duchowi jak my ani równie wykształceni czy zdolni; niemniej jednak, będąc w tym kościele, musimy tę władzę oddelegowaną zaakceptować i się jej podporządkować.
- D. Starsi powinni to wszystko znać; tylko wtedy będą właściwymi starszymi.
- E. Bóg wyznaczył starszych w kościele tylko po to, by kościół był silny na ziemi i wybawiony od zamętu oraz zepsucia.

Wyjątki z posługi:

BOŻY PLAN DLA KOŚCIOŁA

Pierwszą rzeczą, którą starsi powinni znać, jest Boży plan dla kościoła. Jeśli starszy ma właściwie zarządzać kościołem, musi przede wszystkim znać Boże pragnienie i Boży plan względem kościoła. Jeśli starszym zabraknie poznania w tym obszarze, ich zarządzanie kościołem z pewnością będzie niezadowolające zarówno dla innych, jak i dla Boga. Wielu starszych wiernie i pilnie służy kościołowi, jednak ich dogłądanie kościoła często nie zadowala Boga, ponieważ nie posiadają oni wystarczającego poznania Bożego planu względem niego. Dlaczego Bóg pragnie mieć na ziemi kościół? Dlaczego w wieku nowotestamentowym chce ustanowić kościół w każdej miejscowości? Jeśli starsi nie będą mieli w tej kwestii jasnej wizji i objawienia oraz nie będą konkretnie zmierzali ku realizacji tego celu, trudno im będzie właściwie posuwać się naprzód w jakiegokolwiek innej sprawie.

Nie wystarczy, by starszy miał odczucie, że skoro Pan okazał mu miłosierdzie i ustanowił go kimś, kto ma troszczyć się o kościół, to on ochoczo przyjmie to Pańskie postanowienie i będzie służył wiernie i pilnie. Taka postawa jest istotnie godna pochwały, lecz pod względem poznania — zdecydowanie niewystarczająca. Starszy musi posiadać bardzo wyraźne objawienie i szczegółową wizję dotyczącą pozycji, znaczenia, procesu oraz zwieńczenia kościoła w Bo-

zym planie. Tylko wtedy będzie wiedział, czym jest kościół, którym zarządza, i jaka jest jego pozycja oraz natura. Dopiero gdy starszy uzyska takie poznanie, jego zarządzanie będzie odpowiadało Bożej normie.

Bóg pragnie Ciała, które będzie wyrażało Jego Syna

Po pierwsze, musimy wiedzieć, że od wieczności przeszłej Bóg pragnie Ciała, które będzie wyrażało Jego Syna. Innymi słowy, pragnie uzyskać dla Niego Ciało służące Jego wyrazowi. Biblia ukazuje, że Syn Boży jest niezwykle wielki, pełny, obfity i bogaty. Wszystko, czym Bóg jest, znajduje się w Jego Synu. Im więcej czytamy Biblię, tym bardziej mamy poczucie pełni i obfitości samego Boga — są one doprawdy nieograniczone. Jego miłość to nieograniczona pełnia. Jego mądrość to nieograniczona pełnia. Jego chwała to nieograniczona pełnia. Jego moc to nieograniczona pełnia. Wszystko, czym jest w samym sobie, to nieograniczona pełnia. To wszystko wykracza poza ludzką wyobraźnię i miarę. W świetle drugiego rozdziału Listu do Kolosan cała ta pełnia Boga zamieszkuje cielesnie w Jego Synu, Chrystusie. Dlatego Bóg pragnie uzyskać Ciało dla swego pełnego Chrystusa, aby cała ta pełnia mogła ujawnić się w całym wszechświecie. Ciałem tym jest kościół. A zatem jedynym powodem, dla którego Bóg planuje uzyskać kościół, jest to, aby był on we wszechświecie Ciałem Jego Syna, dzięki czemu Jego Syn będzie mógł w tym Ciele i poprzez nie w pełni się wyrazić.

Bracia, jeśli ujrzycie tę wizję, stanie się ona dla was niesamowitym wybawieniem. Zostaniecie wybawieni od pospolitej religijnej koncepcji wyznawanej w chrześcijaństwie. Wielu chrześcijan sądzi, że wierzymy w Pana po to, by zostać wybawieni od piekła i pójść do nieba. Uważają oni, że jeśli ktoś boi się dziś Boga i stara się Go zadowolić, będzie błogosławiony oraz zazna pokoju i dobrobytu. Niektórzy chrześcijanie mają nieco więcej poznania; są świadomi, że człowiek musi być żarliwy, kochać Pana i uczyć się być duchowy. To wszystko jednak to pospolite religijne koncepcje wielu chrześcijan. Jeśli ujrzemy wizję Bożego planu dla kościoła, zobaczymy wyraźnie, że nie wystarczy pomagać innym w przyjęciu zbawienia. Nie wystarczy też pomagać im w dążeniu do duchowości i kochaniu Pana. Boży plan we wszechświecie polega na uzyskaniu kościoła. Kościół ten

jest żywym Ciałem Syna Bożego, w którym Syn się wyraża. W tej kwestii nie ma rozróżnienia między tym, co jest dziś na ziemi, a tym, co będzie w przyszłości w niebie.

**Bóg pragnie, aby ci,
którzy są częścią tego Ciała,
stali się kościołami znajdującymi się
w różnych miejscowościach**

W swoim planie Bóg pragnie uzyskać we wszechświecie Ciało dla swego Syna. Jednak w sensie praktycznym chce, aby ci, którzy są częścią tego Ciała, stali się kościołami znajdującymi się w różnych miejscowościach. Pragnie, aby każdy z tych kościołów był w tych różnych miejscowościach miniaturą i reprezentacją mistycznego Ciała Syna Bożego. Takiego zrozumienia bardzo brakuje wśród dzisiejszych chrześcijan. Zaniedbują je nawet ci, którzy zdecydowanie opowiadają się za dążeniem do duchowości.

W pierwszym punkcie powiedzieliśmy o kościele powszechnym. W drugim mówimy o kościele miejscowym. Starszy musi posiadać to dwojakie poznanie Bożego planu dla kościoła. Musi znać zarówno kościół powszechny, jak i kościół miejscowy. Innymi słowy, musi znać kościół zarówno w jego aspekcie powszechnym, jak i miejscowym. Nigdy nie powinniśmy uważać kościoła powszechnego za jeden rodzaj kościoła, a kościoła miejscowego za inny. Istnieje tylko jeden kościół. W ujęciu zbiorowym jest to kościół powszechny, natomiast w ujęciu miejscowym są to kościoły miejscowe. Ściśle rzecz biorąc, kościoły miejscowe są kościołem powszechnym. Kościół powszechny to po prostu suma kościołów miejscowych, a kościoły miejscowe to miejscowe przejawy kościoła powszechnego. Bez kościołów miejscowych nie może być mowy o kościele powszechnym. Gdy starsi zarządzają kościołami miejscowymi, zarządzają kościołem powszechnym.

Plan Boga polega na uzyskaniu we wszechświecie kościoła jako Ciała swego Syna, które ma Go wyrażać. Aby jednak ten plan zrealizować, Bóg musi ustanowić w różnych miejscowościach kościoły miejscowe. Jeśli tego nie uczyni, Jego powszechny plan względem kościoła pozostanie jedynie pustym ideałem, którego nie da się urzeczywistnić. Dlatego, aby ten plan zrealizować, Bóg musi ustanowić kościoły w różnych miejscowościach.

BOŻE RZĄDY

Każdy starszy powinien trzeźwo i dogłębnie zdać sobie sprawę z tego, że starszeństwo to kwestia rządów w kościele. Wszyscy wiemy, że inne określenie starszych to doglądający. Słowo „starszy” odnosi się do osoby, natomiast „doglądający” – do urzędu. Jeśli chodzi o osobę, bracia ci są starsi wiekiem i dojrzałsi, jeśli zaś chodzi o urząd, służą jako doglądający. Urząd doglądającego stanowi część Bożych rządów we wszechświecie. Dlatego starsi muszą o nich wiedzieć.

W Biblii królestwo to kwestia rządów. Królestwo Boga to Jego rządy, a także Jego zarządzanie. Dzisiaj wszechświat znajduje się w nieładzie, gdyż nie szanuje się Bożych rządów. Starsi powinni dostrzec, że we wszechświecie istnieje nie tylko Boże zbawienie, Boży kościół i Boży dom, lecz także Boże rządy i Boże zarządzanie. Bóg nie jest Bogiem zamętu. Nie jest Bogiem pozbawionym zasad i reguł. Ma swoje zasady, reguły, porządek i dyscyplinę. Dlatego musi ustanowić we wszechświecie swoje zarządzanie i rządy [...]. Aby właściwie zarządzać kościołem, starszy musi wiedzieć, że Bóg pragnie wykonywać swoje rządy we wszechświecie za pośrednictwem kościoła. Kościół w Nowym Testamencie zdecydowanie nie jest miejscem pozbawionym rządów i zarządzania, lecz miejscem, w którym są one bardzo wyraźne. O panujących w nim rządach możemy przeczytać w Liście do Rzymian, Listach do Koryntian, Liście do Efezjan, Pierwszym i Drugim Liście do Tymoteusza, a także w Liście do Tytusa. Trudno znaleźć nowotestamentowy List, który nie poruszałby kwestii rządów w kościele.

Obawiam się, że dzisiaj u wielu starszych nie pojawia się nawet myśl o rządach. Uważają jedynie, że służą razem z braćmi i siostrami i że mają ze sobą nawzajem duchową społeczność. Z jednej strony taka pokora jest właściwa, z drugiej zaś bardzo niewłaściwa. Każdy starszy musi zobaczyć, że Bóg sprawuje swoje rządy zarówno we wszechświecie, jak i w kościele. Każdy, komu brakuje wizji Bożych rządów, nie będzie w stanie należycie służyć przed Bogiem jako starszy. Bóg ma we wszechświecie swoje rządy, dlatego musi je mieć również w kościele.

BOŻA WŁADZA

Jeśli starsi mają znać Boże rządy, muszą najpierw poznać Bożą władzę. Bez niej nie może być mowy o rządach. Rządy to całkowicie

kwestia władzy. Jak mogą istnieć rządy i zarządzanie bez władzy? Zarządzanie sprowadza się do władzy. W całym wszechświecie Boże zarządzanie zależy od Jego władzy. Ilekroć mówimy o zarządzaniu kościołem przez starszych, powinniśmy od razu myśleć o władzy. Dzisiaj jednak, z jednej strony z powodu podłoża rzymskokatolickiego, z drugiej zaś z powodu tak zwanej demokracji tego wieku, Boże dzieci nie chcą słuchać o władzy. Gdy tylko się o niej wspomina, natychmiast pojawiają się pytania, czy nie wracamy do rzymskiego katolicyzmu lub czy nie mamy papieża. Wydaje się, że gdy tylko Boże dzieci słyszą o władzy, uważają, iż nie mogą już cieszyć się demokracją. Niektórzy wręcz twierdzą, że ktoś przypisuje sobie władzę, jak gdyby władza była czymś godnym potępienia. Bracia i siostry, należy potępić papieża, tak jak należy potępić autokrację, ale władzy nigdy nie da się unieważnić. Musimy zobaczyć, że we wszechświecie istnieje Boże zarządzanie i Boża władza.

RZĄDY W KOŚCIELE

Zobaczyliśmy już, że Bóg ma we wszechświecie swoje rządy. Musimy też zobaczyć, że istnieją one również w kościele. Nowotestamentowe objawienie ukazuje, że rządy w kościele są bardzo proste i praktyczne. Całość rządów w nim została powierzona starszym. To oni je w nim sprawują. Jeśli chodzi o duchowy wzrost starszych, są to ludzie dojrzałsi i starsi wiekiem. Jeśli natomiast chodzi o sprawy, którymi się zajmują, są doglądającymi, co świadczy o rządach i zarządzaniu. Często uważamy ich za osoby wiodące, pasterzy i tych, którzy troszczą się o innych. Rzadko natomiast postrzegamy ich jako osoby odpowiedzialne za sprawowanie rządów. Pamiętajmy, że pasienie, troska i przewodnictwo służą sprawowaniu rządów. Biblia nie nazywa starszych nauczycielami ani pasterzami. Wprawdzie Pierwszy List Piotra oznajmia, że powinni oni paść stado, jednak nie nazywa ich pasterzami. Biblia wyraźnie nazywa ich natomiast doglądającymi (Flp 1:1). Starszym nie przypisuje się tytułu nauczyciela ani pasterza, lecz jedynie tytuł doglądającego. Jest tak dlatego, że są oni osobami odpowiedzialnymi za sprawowanie rządów i zarządzanie. Bóg wyznaczył ich w kościele po to, by kierowali kościołem i sprawowali w nim rządy.

Chciałbym, aby bracia i siostry wiedzieli, że jeśli starsi prawdziwie kierują kościołem i sprawują w nim rządy, kościół z pewnością

będzie silny. Jeśli natomiast będą oni jedynie paśli i nauczali, ale nie będą zarządzali albo nie będą w stanie zarządzać, kościół będzie słaby. Nawet jeśli przez pewien czas będzie silny i żywy, stan ten będzie niepewny i krótkotrwały. Jeżeli kościół ma być silny, żywy, pewny i solidny, starsi muszą być w stanie sprawować rządy i zarządzać.

Być może bracia zapytają, gdzie w Biblii możemy znaleźć starszych, którzy kierują kościołem. W Nowym Testamencie mamy nie tylko przykłady takiego kierowania, lecz także konkretne nauczanie na ten temat. Pierwszy List do Koryntian mówi o kwestii wykluczania wierzących, co wiąże się z zarządzaniem. W trzecim rozdziale Pierwszego Listu do Tymoteusza czytamy wyraźnie, że starsi to ci, którzy troszczą się o kościół, czy też nim kierują. Dwunasty rozdział Pierwszego Listu do Koryntian oznajmia, że Bóg wyznacza w kościele apostołów, proroków oraz inne rodzaje osób, z których jeden służy zarządzaniu. Dwunasty rozdział Listu do Rzymian mówi, że ci, którzy przewodzą, powinni czynić to w pilności. Kierowanie i zarządzanie świadczą tu o sprawowaniu rządów.

W miejscowości, w której zaczynają spotykać się święci, w normalnych okolicznościach starszych powinno się wyznaczyć jak najszybciej. Taki przykład daje nam czternasty rozdział Dziejów Apostolskich. Niedługo po tym, jak Paweł głosił słowo w Azji, wyznaczył w tych kościołach starszych. Bez nich w kościele nie będą sprawowane rządy ani nie będzie zarządzania. Wówczas w kościele zapanuje zamęt i nie będzie on silny.

WŁADZA W KOŚCIELE

Boże rządy we wszechświecie zależą od władzy Boga. Tak samo rządy sprawowane w kościele zależą od władzy kościoła. Nowy Testament pokazuje wyraźnie, że władza w kościele została powierzona starszym i całkowicie spoczywa w ich rękach. Mimo że starsi wyznaczani są przez apostołów, Bóg nie powierzył władzy sprawowanej w kościele apostołom. Apostoł Paweł wyznaczył starszych w kościele, lecz gdy należało zająć się kwestią wykluczenia kogoś z kościoła, nie posiadał bezpośredniej władzy, by to uczynić. Taka władza spoczywała w rękach starszych w Koryncie. Apostołowie nie dzierżą bezpośredniej władzy, by zajmować się sprawami kościoła. Cała władza w kościele została powierzona starszym.

Ufam, że pracownicy służący w różnych kościołach będą ostrożni. Jeśli ktoś nie jest starszym w kościele miejscowym, nie ma władzy, by bezpośrednio dotykać spraw tego kościoła. W niektórych kościołach miejscowych bywa tak, że mimo obecności starszych, władza spoczywa w rękach pracowników; to wielki błąd. Nie ma znaczenia, jak pomocny może być dla kościoła dany pracownik; jeśli nie jest on w nim starszym, to choćby on sam ten kościół ustanowił, władza w kościele nie należy do niego.

Nietrudno sobie wyobrazić, że gdyby we wszechświecie nie istniały rządy i gdyby zaprzeczono Bożej władzy, we wszechświecie z pewnością zapanowałby chaos. Na tej samej zasadzie, jeśli w kościele zabraknie władzy i rządów, będzie on niewłaściwy, pogrążony w chaosie, słaby i na niewłaściwej drodze. Jeśli duchowy stan kościoła będzie normalny, bez wątplenia będą w nim sprawowane rządy i będzie istniała władza. Tymi rządami i władzą są starsi wyznaczeni w nim przez Boga.

WŁADZA ODDELEGOWANA

Wreszcie musimy zobaczyć, że we wszechświecie tylko Bóg jest bezpośrednią władzą dla człowieka. Poza Nim wszystkie inne władze są władzami oddelegowanymi. Rodzice reprezentują Boga jako władzę dla dzieci, a mężowie — jako władzę dla żon. Urzędnicy reprezentują Go jako władzę dla obywateli. Nawet nauczyciele w szkołach, kierownicy w biurach i policjanci na ulicach są władzami oddelegowanymi. Również starsi w kościele reprezentują Boga jako władzę. Dzisiaj, żyjąc na ziemi, rzadko podlegamy bezpośredniej władzy Boga. Prawie wszystkie władze, którym się podporządkowujemy, są władzami oddelegowanymi. Musimy zrozumieć, że jeśli twierdzimy, iż w kościele nie powinno być żadnej władzy, to tak naprawdę mówimy, iż we wszechświecie nie powinny istnieć władze oddelegowane. Gdyby jednak tak się stało, oznaczałoby to, że we wszechświecie w ogóle nie istnieje żadna władza. Wynika to z faktu, że nie ma wiele przypadków, w których Bóg działa bezpośrednio jako władza. Niemal w każdych okolicznościach Boża władza jest oddelegowana.

Chciałbym, aby bracia i siostry mieli świadomość, że łatwo jest dziś człowiekowi podporządkować się bezpośredniej władzy Boga, ale trudniej przychodzi mu podporządkować się władzy oddelegowanej,

którą Bóg wyznaczył. Jest tak dlatego, że możemy nie uważać, iż dana władza oddelegowana jest od nas lepsza lub silniejsza. Jest to jednak lekcja, której musimy się nauczyć. Pytanie brzmi, czy dana osoba jest władzą oddelegowaną we wszechświecie. Gdy przychodzi my do danego kościoła miejscowego, starsi w nim mogą nie być zbawieni od tak dawna jak my. Mogą nie być też tak duchowi jak my ani równie wykształceni czy zdolni. Niemniej jednak, będąc w tym kościele, musimy tę władzę oddelegowaną zaakceptować i się jej podporządkować.

Kieruję te słowa nie do wszystkich braci i siostr, lecz do starszych. Starsi powinni o tym wszystkim wiedzieć; dopiero wtedy będą właściwymi starszymi. Nie znaczy to, że powinni być pyszni lub chlubić się tym, że są władzą w kościele albo władzą oddelegowaną. Gdyby tak czynili, byłoby to najwstrętniejszą rzeczą na ziemi. Każdy starszy powinien wiedzieć, dlaczego w kościele potrzebni są starsi. Po co Bóg ich w nim wyznacza? Nie ma ku temu żadnego innego powodu, jak tylko to, by kościół był silny na ziemi i wybawiony od zamętu oraz zepsucia. Jeśli mi nie wierzycie, spróbujcie sobie wyobrazić, jaki zamęt i zepsucie zapanowałyby w mieście bez policjantów i sądów. Dlatego nigdy nie powinniśmy gardzić choćby niewielką dozą władzy oddelegowanej. Oczywiście wszyscy przyznamy, że ludzkie społeczeństwo jest zepsute. Mimo to nie da się zaprzeczyć, że do pewnego stopnia panuje w nim normalna sytuacja. Ten stopień normalności istnieje dzięki władzy oddelegowanej. Gdyby zlikwidować policję, całe miasto natychmiast pograżyłoby się w zamęcie i zepsuciu. Na tej samej zasadzie my, ludzie odkupieni i odrodzeni, jesteśmy wspólnie dziećmi w domu Boga i służymy Panu w kościele; gdyby pozbyć się z kościoła władzy oddelegowanej, pograżyłby się on w podobnym zamęcie.

Dlatego starszy musi znać Boży plan dla kościoła, jak również Boże rządy i zarządzanie we wszechświecie. Ponadto, musi znać Boże rządy i zarządzanie w kościele. Wreszcie musi wiedzieć, że ta władza w kościele, podobnie jak niemal wszystkie inne władze we wszechświecie, jest oddelegowana, a nie bezpośrednia. Być w Bożym planie taką władzą oddelegowaną to dla starszego wielka i chwalebna rzecz (*The Elders' Management of the Church*, s. 8–22).

Pytania do studiowania

1. Wymień dziewięć punktów dotyczących tego, czym kościół jest dla Boga i Chrystusa.
2. Dlaczego ważne jest, by starszy znał Boże rządy i władzę?
3. Co stanowi rządy i władzę w kościele?
4. Czym jest władza oddelegowana i dlaczego jest ona tak istotna?

Źródła i dalsza lektura

1. *The Elders' Management of the Church*, rozdz. 1.
2. *Elders' Training, Book 11: The Eldership and the God-ordained Way (3)*, rozdz. 1.